

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: Inalt Ordin de zi.—*Const. C. Pop.-Tască*, 30 August.—*Barbu Delavrancea*, Dolna.—*Dr. I. Felix*, Povește despre păstrarea sănătății. (Școala).—O circulară a d-lui Ministru Haret.—*Ion E. Mihăescu*, Cultura pomilor fructiferi.—*V. S. Moga*, Cum poți ridică învățătorul partea economică și morală a sâtenilor.—*Spectator*, Teatru sătesc.—Societăți economice la sate.—Informațiuni.—Bibliografii.—Mulțumiri.—Diverse.

Ilustrațiuni: O luptă înaintea Griviței.—După mine băești!—A patra oră la atac.—Statuia lui Ștefan cel mare.—După victorie!—O Nimfă (Tablou).

Pepinierele de arbori și arbuști

din Slobozia-Galbenu (județul Rîmnicu-Sărat) ale lui C. C. DATCULESCU

Cea mai mare pepinieră din România

de **Arbori** roditori altoiți,
și arbuști inpodobiți pentru grădini,
pentru alee

Cultură specială de pomi roditori și de ornament pe o suprafață de 75 pog
Comenșile se primesc :

- 1) La pepinieră (depărtare de gara Făurei 1 oră $\frac{1}{2}$, depărtare de R.-Sărat 2 ore).
- 2) Prin scrisori adresate : «C. C. Datculescu la R.-Sărat, pentru pepinieră», de unde se aduce ținic corespondența prin un trimes special.
- 3) Prin telegrame adresate : «Pepin. Datculescu R.-Sărat telefon Sl.-Galbenu».
- 4) La București la Administrațiunea Revistei «Gazeta Săténului», 117 Victoriei.

FERMA DE LA SLOBOZIA-GALBENU, JUD. R.-SARAT

prin gara Făurei sau prin R.-Sărat.

C. C. DATCULESCU, proprietar-cultivator.

Expedițiunile se fac franco-vagon, gara Făurei pentru Muntenia și Oltenia și prin gara R.-Sărat pentru Moldova. Dacă nu se trimet saci se pun noi Tarpauling I, cu adaus de un leu, cari devin proprietatea cumpărătorului
Costul se plătesce la comandă.

In timpul verii scrisorile se adresază : C. C. Datculescu la R.-Sărat ; iar telegramele : Datculescu, R.-Sărat, telefon Slobozia-Galbenu.

Cereale selecționate pentru sēmință

(nu se vinde mai puțin de 5 hectolitrii)

Grâu de toamnă : Român ameliorat ; Arămiu și de Ungaria.

Secară : de Tōmnă de Schlanstedt și de primăvară de Saxa.

Orzoică Hanna Pédigrée de Moravia.

Ovăzul alb de Ligowo ameliorat, Invingătorul alb și negru de Coullommiers.

Porumb : Roșu italianesc, Dinte de cal roșu și galben, Canada târșiu roșu, Dinte de cal uriaș Caragua alb ; Alxuter timpuriu, etc.

Navetă timpurie și Colza mare.

Semințe furagere

Sorgo, Meiuri, Sparcetă de 2 cōse pe an, Lușernă de Provence, Sfeclă de nutreș etc.

Cartofi alimentari

Tauri și vaci tinere de reproducțiune. Porci de rasă englezescă.

Tot la Ferma din Sl.-Galbenu, în o altă parte a sa, se găsește :

Pepiniera de Viță americană altoită

care servește la plantațiunile de vii ale Fermei și se primesc și comenși de viță altoită pe comandă, iar ce rămâne disponibil se vinde cu următoarele preșuri :

Viță altoită cu struguri pentru vin 40 lei suta și 330 lei mia

» » » » » masă 50 » » 400 » »

Nu se vînd mai puțin de 100 vițe. Soiurile după alegerea noastră, afară dacă se comandă a se altoi varietățile dorite.

Port-altoi pe cari se altoesc sunt din varietățile mai probate ca rezistente și cu rēdăcini vigurose. Nu se altoesc de cāt cele mai buue soiuri.

ÎNALT ORDIN DE ȐI

„Ostași,

„Un sfert de veac se împlinesce astăzi de când vite-
„jii oșteni ai țării au reinviat străbuna virtute militară,
„cucerind cu jefă de sânge ređuta Grivița. Acest mă-
„reș fapt de arme a întemeiat renumele armatei și va
„străluci pururea ca o pildă vrednică de urmat. Cu
„mândrie puteți privi pe un trecut glorios, care trebuie
„să fie pentru voi neîncetat un puternic îndemn în îm-
„plinirea sfintei vóstre datorii.

„Sunt deplin încredințat că, dacă scumpa noastră pa-
„trie va ave din nou nevoie de serviciile vóstre, nu
„veți rămâne înapoi de bărbăția și avîntul bravilor ostași
„din răsboiul neatárnării.

„Mare este bucuria inimii Mele puténd a vă ură, în
„amintirea acestei țile de glorioasă memorie, noroc și
„izbândă“.

Dat în Ragaz, la 30 August 1902.

CAROL.

30 AUGUST

ineri, 30 August, s'a împlinit un pătrar de veac, de când armata română a primit botezul de sânge, în fața vajnicei cetăți a Plevnei, cu măiestrie întărită de Osman-pașă, generalul suprem al oștirilor Turcesci.

Acastă ȝi s'a serbat în totă țara într'un chip deosebit.

Sfintă trebuie să fie pentru tot Românul această ȝi, căci ea este aceea care a pecetluit neatârarea României de aȝi.

Grivița eră cheea întăriturilor Plevnei, care ținea de luni de ȝile înaintea ei, o armată puternică și pricepută în ale rășboiului.

A fost dat bravilor ostași Români, ca cu prețul a miș de vieți, să se facă stăpâni pe această ređută, care în curând trebuia să deschidă porțile Plevnei, armatelor creștine.

Încă din ȝiua de 28 August, Reg. 13 de dorobanți, ajutat de un batalion din al V-lea de vînători și o secție din al III-lea de artilerie, se făcuse stăpân pe primul redan din fața Griviței. Tot la 28 August, Sergentul din Vaslui cu cei

9 ai lui, cântat de nemuritorul Alexandri, a devenit prototipul eroului național, iar regimentul 13 dorobanți din care el făcea parte, a luat cel d'întăiu «Marea Cruce a Stelei României». Și tot la 28 August, Marele nostru Rege, atunci Domnul țării, a luat comanda supremă a tuturor trupelor Române și Rusesci din fața Plevnei, cu care prilej adresă armatei Române următorul ordin de ȝi :

Ostași,

A trecut anul de când lupta de peste Dunăre, între Turci și Creștini, pune în primejdie hotarele noastre.

Pentru a le apăra, țara a făcut apel la voi.

La glasul ei, v'ați părăsit căminele, cu avintul 6menilor cari au conștiința că de la devotamentul lor atârnă ființa Statului Român.

Pe cât timp oștirile operați în depărtare și noi nu eram amenințați de cât de năvălirile unor cete de jefuitori, ne puteam ține numai de apărarea țărmurilor. Acum însă, războiul se apropie de hotarele noastre și, dacă Turcii vor fi învingători, este învederat că ar năvăli cu toții asupra țării, aducând cu dinșii măcelul, prăderea și pustiirea.

În această pozițiune, ca să scăpăm țara de sălbăticiile năvălitorilor, este de datoria noastră a merge să-i combatem pe chiar tărîmul lor.

Ostași Români, voi știți cât de mult a suferit patria voastră în timp de peste 200 de ani, în care vi se răpiseră mijlocele de a mai apăra bărbătesce, pe câmpurile de bătăe, drepturile ei.

Astăzi aveți ocaziunea de a arăta din nou vitejia voastră, și Europa întregă stă cu ochii întinși spre voi.

Nainte dar cu inima românească și lumea să ne judece după faptele noastre.

Reîncepem astăzi luptele gloriose ale străbunilor, alături cu numeroasele și bravele armate ale uneia din cele d'întâiu Puteri din lume. Armata Română deși mică, se va distinge, sunt sigur, prin bravura și disciplina ei. Ea va redă ast-fel României rangul ce a avut altă dată și care i se cuvine între națiunile Europene.

Acésta este și credința Augustului Impărat al tuturor Rușilor. De aceea, nu numai Românii vor lupta alături cu Rușii, pe același câmp și pentru același scop, dar încă comanda superioară a ambelor armate despre Plevna Imi este incredințată Mie.

Acésta este o onoare, care se resfringe asupra țării, asupra voastră.

Faceți dar să filiiie din nou cu glorie drapelul Românesc pe câmpul de bătăie, unde strămoșii au fost, secolii întregi, apărații legii și ai libertății.

Nainte dar, ostași Români, înainte cu bărbăție, și în curând ve veți întorce în familiile voastre, în țara voastră liberă prin voi înși-ve, acopeți de aplausele întregii națiuni.

CAROL.

* * *

Increderea Domnitorului, în vitejia Românilor nu fu înșelată. Ostașii Români, cari de secole, nu mai avusese prilejul să-și arate bravura, arătară că erau vrednici urmași ai lui Ștefan și Mihaiu. Să ascultăm cum descrie un martur ocular, vitejia lor :

Erau orele 2 jum. p. m.; ploia care contenise puțin dimineta, începuse a cădea din nou, subțire și rece, dintr'un cer negru plumburiu.

Trupele române se pun în mișcare în ordinea următoare :

Colona I de atac, la dreapta, având desfășurată în frunte și în tiralii-ori, batalionul I din al 10-lea de dorobanți, cu bravul maior Șonțu.

Colona 3-a de atac, la stînga, în cap cu batalionul 2 de vînători, cu eroul maior, Caudiano-Popescu.

Cele-lalte trupe în colona de atac urmeză.

O tăcere înfiorătoare domnia : artileria noastră încetase focul, spre a nu lovi în ai noștri ce acum se apropiau de redutele păgâne.

În tabăra turcească nici o mișcare.

Tiraliorii cobor la vale, urcă la deal și iar cobor în valea plîngerilor și a sîngelui.

Acî sunt întâmpinați de focurile dușmanului adăpostit într'un șanț-tranșeu, dar fără a se turbura, curcanii noștrii, cari preschimbară po-recla în renume, se năpustesc ca lei asupra Turcilor și-i alungă din adăposturile lor.

Acî cădu lovit de mörte bravul maior Șonțu și alți mai mulți oficeri.

În acest nefericit moment decepțiunea atacului își luă ființă, și se descoperi că sunt două redute în loc de una.

Dar o secundă de îndoală nu fu, colonel Ipătescu în capul colonei strigă „nainte și după mine copii!“ și cu toții îl urmară!

Turcii deschid un foc înspăimântător. Tunurile lor trag cu mitralie în carne vie, infanteria adăpostită după parapet, susține un foc continuu pe patru rinduri, astfel că un torent de fier și foc pare a izvorî din reduta turcăscă, care nimicesce tot ce-î stă în cale.

Ai noștri însă nu pierd curagiu, rindurile lor rărite prin mörte se strîng se refac, și iarăși dau năvală.

Valter Mărăcinenu, ca un erou din balade, în fruntea batalionului I-iu din al 8-lea de linie, strigă: «După mine băeți!» și sare în șanțul redutei unde cade străpuns de glonțe și baionete.

După mine băeți!

L-ții colonelii Poenaru și Măldărescu îl urmară cu restul trupelor, însuși comandantul colonei, colonel Ipătescu, realia 6stea și înainteză asupra năpraznicei redute! Dar silințe zadarnice! Colona fusese nimicită de înspăimîntătorul foc, pierdend mai mult de $\frac{1}{3}$ din efectivul său și aproape toți oficerii.

Pe stînga, colona 3-a avend în frunte batalionul 2 de vînători, desfășurat în tiradori și condus cu atăta vitejie de maiorul Candiano-Popescu, dă asaltul urmat de batalionul I-iu din al 16 de dorobanți, de regimentele al 5-lea de linie și al 14-lea dorobanți.

Dar și aci un foc îngrozitor, adăpostit de șanțurile redutei mistue și

nimicesce frumoșele noastre batalioane, cari se refac înapoia unei movi-
lițe și reîncercă din nou atacul.

! Erau ceasurile 4 după amiazi, și fusesem respinși din toate asalturile
cu pierderi îngrozitoare, dar cei ce rămăsesse aveau încă inimile sus și
moralul nesdruncinat.

Colonelul Angelescu Alexandru, reîntocmesce trupele, le îmbărbătează
prin cuvinte, și la orele 7 fără un sfert le aruncă pentru a 4-a oră la
atac.

La orele 7 fără un sfert, le aruncă a 4-a oră la atac.

Eră un spectacol din cele mai eroice: cu stegurile desfășurate, cu
musicile cântând, vitejii noștri, decimați și oboșiți de o zi întreagă de
luptă, uitară ori și ce suferință, reamintindu-și că sunt fiii lui Mihaiu-
Vitezul și ai lui Ștefan cel Mare. Ei se năpustesc asupra Griviței cu
vroința de a perii cu toții sau a răsbună pe frații lor uciși de această în-
grozitoare redută. Furia lor nu mai are margini, nici foc, nici ploia de
fier încins, ce străbate aerul cu sunete sinistre, nu le pôte opri avintul
și la 7 jumătate sêra pătrund în redută: batalionul 2 de vînători, reg.
13 și 16 dorobanți, urmați de aprôpe de cele-lalte trupe al divisiiei a 4-a.

Turcii caută a scăpă prin fugă, dar majoritatea lor e ucisă de ai noș-
tri, în lupta corp la corp ce a urmat o jumătate de oră în redută.

Cucerisem un steg, 3 tunuri și una din cele mai puternice întăriri ale
Plevnei, dar vai, cu ce pierderi!

Cinci-deci și șase de oficeri și patru mii de soldați, dintre cei mai
bravi fii ai țării, zăceau în somnul veciei!

* * *

Cu ocașiunea strălucitei biruințe din ziua de 30 August
1877, Domnitorul Carol, a dat două înalte ordine de zi.

Un ordin de zi către armata de operațiune română, con-
ceput ast-fel:

Ostași,

In bătălia de la 30 August, ca și în luptele cari au precedat
și urmat această memorabilă zi, voi ați dovedit că virtuțile stră-
bune n'au pierit din rîndurile oștenilor Români. Sub focul cel
mai viu al inamicului ați înfruntat mórtea cu bărbăție, ați luat
o redută, un drapel și trei tunuri. Țara vè va fi recunoscătoare
de devotamentul, de abnegațiunea vöstră; iau Eu, ca Domnul și

Comandantul vostru, sunt mândru de voi și vă mulțumesc. Deși am avut simțitoare pierderi, deși deplâng împreună cu voi bravii camarazi căzuți pe câmpul de onoare, dar sângele vărsat nu va fi în zadar: dintr'însul va rodi mărirea și independența patriei.

Dat în Domnescul Nostru cartier general al armatei de Occident, Poradim, 5 Septemvrie 1877.

CAROL.

Printr'un al doilea ordin de zi, Domnitorul a făcut cunoscut întregii oștiri românesce, victoria de la 30 August 1877, ast-fel:

Ostași,

În ziua de 30 August, virtutea voastră a încununat cu victorie stégurile române. Regimentul 14 de dorobanți și batalionul 2 de vînători, împreună cu 3 batalioane din glorioasa armată imperială Rusă, au luat din mâinile inamicului reduta ce el apără cu atâta înverșunare, și un drapel și trei tunuri au fost cucerite de trupele noastre.

Aceste trofee, Eu ordon a se trimite în capitala țării și a se păstra acolo ca o vecinică dovadă a vitejiei armatei Românesce. Drapelul se va așeză de ocamdată în Arsenal, până se va hotărâ definitiv locul unde are să se păstreze.

Iar tunurile luate de la vrăjmași, două se vor așeză la ambele părți ale statuei lui Mihai-Vitezul. Umbra mărețā a glorioșului Domn, va vedē ast-fel că oștenii români au rămas până astăzi fii ai eroilor de la Călugăreni.

Cel de-al treilea tun se va așeză înaintea marelui corp de gardă de la Palatul Domnesc, pentru a fi pururea pentru brava noastră armată un glorios exemplu de imitat.

Dat în Domnescul Nostru cartier generat al armatei de Occident, în Poradim, la 5 Septemvrie 1877.

CAROL.

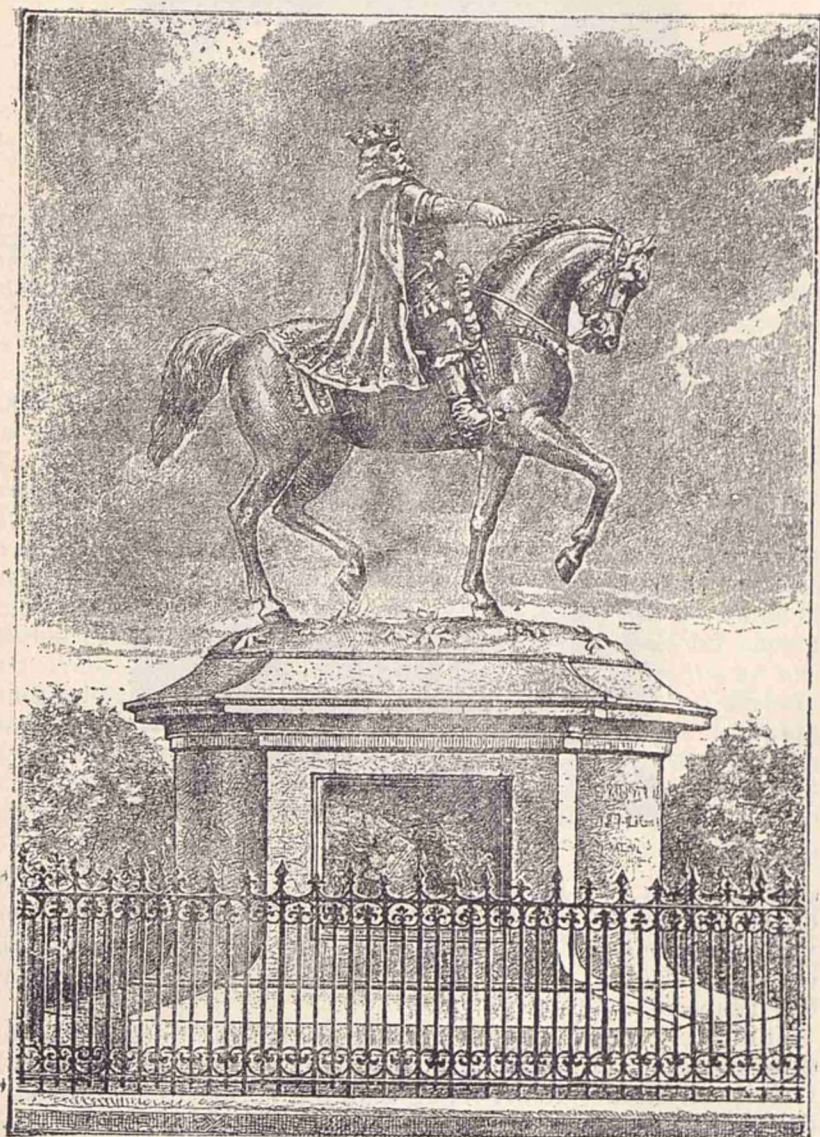
* * *

Ziua de 30 August este încă însemnată în viața poporului Român, căci acum 426 ani (1476), Leul Moldovei, Ștefan cel Mare, în fruntea a o mână de bravi, ținu piept hordiei Turcesce, mânăta de însuși Sultanul ei, o zi întregă, în poena de la Valea Albă, de atunci numită *Răsboeni*; și dacă vitezul Domn, copleșit de numărul cel mare al vrăjmașului fu silit să se retragă, totuși braviul lui cedară bucățică cu bucățică terenul, și fie care pas înapoi al Moldovenilor, costă sute de vieți turcesci.

Astăzi, la Răsboeni se ridică mândru un monument, și în ziua de 30 August anul acesta, Regimentul 15 ce poartă numele de «Răsboeni», împreună cu toate școlile și autoritățile din jud. Némț și Roman, au sărbătorit într'un chip deosebit amintirea vitejiei străbune.

D-l Spiru Haret, patriotul Ministru al Instrucțiunii publice și al Cultelor, a onorat cu prezența sa această serbare.

Tineri și bătrâni, copii ca și bărbați, trebuie să sfințim datele mari a vitejiei trecutului ca și a prezentului.

Statuia lui Ștefan cel Mare.

Dumnezeu a vroit ca țara să fie cârmuită de un Rege Mare și Înțelept. El Și-a pus încrederea în puterea de vitalitate a acestui popor. Trecutul 'I-a chezăsluit pentru viitor.

După victorie!

Majestatea Sa, Bunul Nostru Rege, prin Ialtul Ordin de di, ce publicăm în fruntea revistei, amintesc oștenilor bravura celor de la Grivița și este încredințat că la nevoie, oștenii de astăzi vor scii să fie la înălțimea bravilor ostași din răsboiul neatârării.

Inima orî cărui Român trebuie să tresalte de bucurie la auțul mărețelor fapte ale trecutului. Oștenii noștri au arătat la Grivița că înainte de orî-ce, ei erau adevărați fii ai patriei, și la glasul Domnului, care împărțăsișe cu ei tôte restriștele răsboiului, s'au luptat ca lei și au biruit.

Câte veduve! câți orfanii! câte lacrimi! câtă jale!

Dar veduvile, orfanii, lacrimile și jalea, s'au spulberat ca pléva în vînt, căci prin ele se înălță o mirésă mult iubită, pentru care bărbații se sacrificase, părinții își uitase copiii:
România liberă și independentă.

Const. C. Pop.-Tașcă.

DOÎNA (1)

La început, când apröpe nu scim mai nimic sigur despre formațiunea noastră ca popor cu un suflet și o fisionomie deosebită, este probabil ca «doîna», «daîna», să însemneze cântec în genere. La toate popörele de altmintrelea, mai înainte de o desvoltare serioasă, un singur cuvînt a fost deajuns pentru orî-ce versuri, indiferent de subiectul lor. Când însă, cu vremea, s'aũ limpedit diferite genuri de poezii, un cuvînt n'a mai fost suficient. În orî-ce cas un lucru e sigur, că «Doîna» n'a mai însemnat, cu mult înainte de cel mai vechi cronicari, cântec, poezie în genere. Miron Costin, carele cunosea tot ceea-ce se scrisese înainte de el de cronicarii Moldovei, scrie: «La mesele Domnilor, lăutarii erau cîntînd nume bun și de «laudă celor buni și de ocară celor rîi și cumpliti.» Cîntece tradiționale, bîtrînesci, moștenite prin obiceiul d'a se cîntă la mesele celor mari. Dar asemenea rapsodii epice, de felul cărora mai avem încă în poesia populară, nu erau «doîne», nu se numiau «doîne», cîci Miron Costin ar fi spus-o. Și nici «doîneaũ» lăutarii, ci «cîntaũ.» Iacă de ce, câte-vă decenii mai în urmă învîțatul Dumitru Cantemir, cercînd să arate originea cuvîntului «doîna», ne spune categoric ce este Doîna. Cuvîntul de «doîna» «se repetă ca un preludiũ la începutul tuturor cîntărilor pri-vitoare la faptele rîsboinice.» Între Doîna dar și vitejie e o strînsă legătură istorică.

S'a trebuit ca armatele noastre să cînte doîne ca să-și sporîscă entuziasmul, curajul. D. Hașdeũ găsesce scris pe psaltirea slavo-română a lui Dositeiũ șase versuri cu acîstă însemnare, și cari se atribuesc lui Ștefan cel Mare. Cîntecul e rîsboinic și evident croit pentru ostașii țarei.

«Hai frați, hai frați, la năvală dați,
 «La năvală dați, țara v'apărați!
 «Hai frați, hai frați, la năvală dați,
 «La năvală dați, crucea v'apărați!
 «Hai frați, hai frați, la năvală dați,
 «La năvală dați, steagul v'apărați!

E așă de ușor cît e și de hîrbătesc. Nu are în el decît trei noțiuni fundamentale: țară, cruce, stîg. Și e așă de simplu în

(1) Veđi No. 48.

impletitura lui în cât a fost ușor de învățat, foarte ușor de transmis, și foarte greu de uitat. Eacă de ce o asemenea poezie, chiar de n'ar fi fost făcută de Ștefan cel Mare, a venit de sigur din vremuri vechi de tot. Coprinsul doinei trebuie să fi fost vitejesc, iar nu jalnic.

Nu plângere, ci strigăt de bărbăție. Nu melancolie, ci energie națională. Prin ea se exprimă nu poezia iubirei ci energia etnică a celui mai războinic popor de acum cinci secole. Altfel de ce s'ar fi gândit Cantemir la «Marte», când vroia să-și dea sēma de originea «Doinei»? Și de ce el, pe la începutul secolului al XVIII-lea, lēgă «Doina» de «faptele războinice»? Dar chiar în poezia populară «Doina» ne revine ca ecul eroismului nostru din trecut. Când un voinic cāntă «doina» vāile «clocotesc», codrii «se înfiōră», munții «se clatină». Un așā cāntec nu e nici de jale, nici de iubire, nici de plăceri ușore.

O altă dovadă ar rezulta din evoluțiunea statelor romānesce și cu prefacerea sōrtei poporului român de pretutindenea. În ipotesa că «Doina» ar fi «cāntec eroic» se înșiră, într'un mod sever logic, o serie de doine carī ar reprezenta perfect de exact istoria politică, socială și psihică a poporului Român. Dint'r'un asemenea paralelism credem că va scāpāra aceeași posibilitate: doina = energie = eroism.

Când statele Romāne erāu bine organizate, și în deosebī militāresce organizate, cu armată permanentă, cu miliții, cu glōte, și cu — fond de mare nevoie, adunătura «din dobāndă». — Doina a fost cāntecul de vitejie al oștilor. Nu un om cāntă, ci sumedenia pornită la războiū. Cāntecul atribuit lui Ștefan cel Mare, — chiar de n'ar fi de el, saū de nu și ar fi păstrat forma lui de odiniōră, — e făcut de mai mulți, iar nu de unul singur. Ideea de unul e esclusă.

După secole de luptă, atacați de pretutindenī, slābim. Clasele conducētore se anemizēzā. State mari se formēzā din spre tōte hotarele. Suzeranitatea Turciei ne aduce la domniile streine. Un scop de mult urmārit, e atins: desarmarea Romānilor. În cele din urmă aprōpe nu mai existā măcar o mână de ostași Romāni. Dar poporul român are eroi, eroi risipiți. Nu s'a sleit energia populară, ci s'a distrāmat în organizarea ei. Masele eroice de odiniōră nu se mai simt, ci numai «individul eroic». Dintre boeri, moșneni și țāranī aserviți, apar caractere resumative ale bărbăției de sub marii Domni. Și chinuiți, și de amintirea māriri trecute și de umilirea prezentă, își varsă focul, își exprimă energia individuală în versul tradițional. «Țara» încă trāesce în mintea lor. E vorba de ea, dar nu mai e vorba de masele orice.

- Frunđă verde odolean
- D'aș trāi măcar un an
- Sā puī māna pe dușman,
- Pe dușmanul țārei mele
- Ce 'i aduse atātea rele.

Energia e încă o energie conștient națională.

Clasele conducătoare se amestecă, se corup — afară de rari excepțiuni. Tradițiunea slăbește, se pierde, justiția nu mai există pentru mulțimea norodului. Ce putere să mai rămâie în conștiința poporului român? Și revoltații nemiului eră firesc să uite pe «dușmanii țării» și să nu vadă de cât pe «dușmanii lor personali». În cei de sus ei văd pe «ciocoi» jefuitori. Energia lor se versifică, dar nu în funcțiune de energie națională. Dojna, larg națională, trecând prin dojna individual națională, ajunge la dojna hațducului, cătrănit de sentimentul răsbunării :

- Oleo-leo spurcat ciocoiu,
- De te-aș prinde pe la noi,
- De șale să mi te moiu;
- De piele să te jupoiu
- Și din pielea ta să fac
- O tēcă de măzărac,
- Că tu mai lăsat sărac
- De pământ și de copii
- De nevasta mea d'intăiu.

În cele din urmă dispare orî ce nădejde. Până și «ciocoi» nu mai jōcă rolul predominant în preocuparea obidiților. Mulțimea celor amăriți face o singură deosebire netedă : «sărac și bogat». Energia revoltatului se descarcă de tōte înțelesurile de până atunci, și se reduce, instinctiv, la o alarmă social-economică. Dojna resfrînge în ea acēstă stare sulletescă.

- Staū în drum și mē gândesc
- Ce să m'apuc să muncesc,
- Pâinea să-mi agonisesc
- Copilașii să-mi hrănesc.
- Dare-ar bunul Dumnezeu
- Să-mi umble și plugul meu,
- Să trag brazda dracului
- Drept ușa bogatului.

Firesce că elementele mai vag-poetice, mai slabe, și-a încărcat inspirațiunile de o melancolie explicabilă, dar adevărații bărbați, acei cari representaū cu adevărat fondul nostru de energie specifică, n'au plâns. Și-au mlădiat dojna după împrejurări fatale, păstrând însă, în tōte epocile, caracterul viguros al strigătelor din vremile de mândrie. În codru, la răspântiile drumurilor mari, pe poteci, și adesea orî în vatra satelor, inspirații noștri s'au ridicat dîrji împotriva sōrtei, cu aceeași sentimentalitate eroică cu care se aruncaū în bătălii oștile Voevoșilor glorioși. Eră firesc. Rasele își păstrează indefinit caracterul lor esențial, până ce pier. Și caracterul esențial al Românilor, acela care reese evident din întreaga noastră istorie, este bravura, une-orî avēnd aerul nepăsărei de vieță și de mōrte. Alt-fel am fi perit de pe fața pămîntului, cānd ne gāndim la pozițiunea pe care a avut'o și o are Țara Românilor. A fost destul o scāntee, în secolul nostru și focul s'a aprins. Vechia bărbăție a reinviat. Chiotul «doinei seculare» s'a aușit într'o parte romānescă ca și pe timpul

lui Ștefan cel Mare. Ceea-ce zăcea ascuns a izbucnit cu puterea unei forțe acumulate. De pe munții Moților, în 1848, s'a repezit la vale cea mai înfiorătoare doină a nămului nostru.

«Pe cel câmp pustiū și întins
 «Arde-un foc de noi aprins;
 «Las'să arđă și să crească
 «Că'i în țara Ungurască.
 «M'am suit la munte 'n zori
 «Ș'am prins fulgerul din nori,
 «Și de sus, din înălțime
 «L'am isbit în Ungurime !

Târdiū în urmă, Eminescu, în «Doîna» sa, pătrunde înțelesul istoric al doînei, căci, după ce pare a urma calea inversă pe care o străbătuse cântecul apărării naționale, se amestecă ca un visionar eroū, în vremile de acum câte-vă secole, ca și cum ar fi trăit atunci. Turbură sfîntul mormînt al lui Ștefan; rechiamă la viață pe eroul ce dărmă numai. Și'î spune, ceea-ce bătrânul scia din cele patru-șeci de bătălii :

«De-î suna din corn odată
 «Aî s'adunî Moldova tătă,
 «De-î suna de douē ori
 «Îți vin codrii'n ajutor,
 «De-î suna a treia oră
 «Toți dușmanii aū să piară
 «Din hotare în hotare.

În «Doîna» s'a răsfrînt sufletul poporului Român, ca energie specifică, ca eroism al rasei, ca rațiune de a fi al unui neam milităresc. Un cer întins pe-deasupra unui lac adînc și limpede. Pe cer a fost senin, aū trecut nori și aștri luminoși, apoi s'a întunecat și întunericul a durat mult, până mai acum câtă-vă vreme.

În lacul adînc s'a resfrînt fenomenele de sus: seninul, primejdia, strălucirea și genunea orbă ca o lungă noapte de peire. În așa raport a stat sufletul Românilor, ca energie, cu doîna lor, cu doîna revoltaților prigonii de mărimea trecută, cu doîna hațducilor înflăcărati în potriua asupritorilor, cu doîna săracilor ajunși la desperarea omului care nu mai recunoște marginea dreptului, cu doîna din urmă, care a răsunit din Abruzi în tătă suflarea românescă.

Cu un ast-tel de înțeles, — iar nu cu melancolia și duiosia presupusă de unii — apare Doîna, și din puținele documente, și din notele esențiale ale poeziei populare, și din potriuirea perfectă a adevăratei doine cu stările psihice prin care a trecut Românimea.

Barbu Delavrancea.

In casa omului cu școlă, domnesce armonia și fericirea.

Povește despre păstrarea sănătății.

Ș c ó l a.

Casa școlii să fie încăpătoare, cu ziduri uscate, cu tavan înalt de cel puțin 3 metri și jumătate, cu pereții și tavanul albi sau de altă față deschisă, cu pardoséla de scânduri, cu soba de zid, cu ferestre mari pentru ca să intre multă lumină.

Băncile și mesele să fie bine făcute, banca numai puțin depărtată de la masă și de diferite înălțimi, potrivit cu diferitele vârste ale copiilor. Băncile și mesele să se așeze ast-fel, ca copiii ședând pe bancă să le vină lumina din stînga, dar nici de cum numai de la spate. Școlarii se aședă drept în bancă, să nu se aplece mult asupra mesei, pentru ca să nu devină cocoșați; să nu apropie cartea și hârtia prea mult de ochi, pentru ca să nu-și strice vederea.

Școla să se măture regulat în toate zilele. Pe copii și pe învățător îi vatămă praful; pentru ca aerul din școlă să nu fie umplut cu praf, trebuie ca copiii, înainte de a intra în școlă, să-și ștergă picioarele pe o rogojină ori altă ștergătoare, aședată dinaintea ușei școlii și ca înainte de a se mătura școla, să se stropescă pardoséla cu puțină apă curată sau să se ude mătura. În timpul măturatului ușa și ferestrele școlii să stea deschise și să se mai deschidă ferestrele de mai multe ori pe zi.

Pe pereții școlii să se afle cuiere pentru atârnarea mantalelor, zeghielor, blănilor, pălăriilor și căciulilor; copiii trebuie să scotă în școlă mantalele, zeghiele, blănille, șalurile și alte vestminte de iarnă, pentru ca să nu se înfierbinte în clasă și să nu răcescă când vor eși înfierbîntați afară în frig.

Curtea școlii să fie destul de mare și să se întreție curat, pentru ca în timpul de repaus, copiii să se pótă plimbă puțin în aer, și în acelaș timp să stea ferestrele școlii deschise. Asemenea să se întrețină curată privata școlii.

În școlă să se afle un hârdău sau o doniță cu apă de băut și 2 — 3 pahare sau ulciore; apa din doniță să se primenască de două ori pe zi. Asemenea să se găsească în școlă două sau mai multe scuipători, vase largi de pământ umplute cu puțină apă, pentru ca copiii să nu scuipe pe jos. Copiii trebuie să se deprindă acasă și în școlă cu regulile de curățenie, să vie la școlă curați, spălați și pieptenați; hainele cele mai vechi se pot ține curat și muma cea mai săracă poate îngrijii, ca copilul să nu umble cu vestimente rupte, ci să le cârpască pe cât poate.

Copiii mai mici din clasa întâia nu sunt încă deprinși să lucreze cu capul; ei nu sunt destoinici să asculte o lecție o oră întregă fără întrerupere; după mai puțin de jumătate de oră, creerii lor sunt deja osteniți; iar copiii mai măricei, pot învăța câte o oră întregă, după care să li se dea 10 minute de odihnă, în care timp să iasă în curte, iar clasa să se aerască.

Copiii bolnavi de boale lipicioase să nu fie primiți în școlă, până când nu vor fi pe deplin vindecați, iar cei-lalți copii să fie povățuiți, ca nici afară din școlă să nu se jöce cu copiii bolnavi de tuse măgărăscă, de riiie și de alte boale molipsitoare, până când nu le va trece boala; orî-care copil care tușesce, să nu vie la școlă, până când nu i-a trecut tusea. Dacă într'o casă s'a ivit una din boalele: vërsatul (bubatul), scarlatina, pojarul (coriul, ilerul), angina difterică, tusea măgărăscă, atunci nici copiii sănëtoși din acea casă nu pot fi primiți în școlă de cât trei săptămâni după vindecarea copilului bolnav și după ce în acea casă nu se mai află alt copil bolnav. Dacă se bolnăvesc într'un sat de odată mai mulți copii de una și aceeași boală, sau dacă se bolnăvesc copiii învățătorului orî ai învățătorei de o boală molipsitoare, școlă se va închide vremelnicesce, pe timpul cât va hotărî medicul. Dacă învățătorul orî învățătoreia se bolnăvesce de oftică, trebuie să cëră concediu și să lase școlă.

Dr. I. Felix.

6 circulară.

Dăm loc circulării adresate revizorilor școlari, de d-l Ministru al Instrucțiunii, cu începerea anului școlar, privitoare la înliurirea ce pot avé învățătorii asupra sătenilor. In ea se oglindesc sentimentele de cari este călăuzit d-l Ministru și se vede ce D-sa cere de la activitatea dascălului.

Domnule Revizor,

Anul școlar 1901--1902 se va numără printre cei mai însemnați în istoria învățămîntului nostru primar, pe de o parte pentru-că într'insul s'a pus început temeinic noiei îndrumări a acestui învățămînt, iar pe de alta, pentru că corpul didactic primar a dovedit, că înțelege și este destoinic să împlinescă rolul său în această însemnată operă.

Este adevărat, că lucrarea va fi vastă și grea; dar nici un sacrificiū nu va fi prea mare pentru a o duce la bun capăt, pentru-că însu-și viitorul țării atîrnă de dînsa.

De alt-fel trebuie să fie bine înțeles, că ministerul însuși nu voesce să impună institutorilor și învățătorilor sarcini mai presus de puterile lor. Acésta ar fi în prima linie contra chiar a interesului întreprinderii sale. Noi ne mulțumim, ca fie-care să răspundă măcar la una din chemările noastre, cerem ca fie-care să facă ce-vă, cât pôte și cum pôte; dar să facă bine. Dacă, spre exemplu, un învățător a reușit să fondeze o bancă populară și să o facă să prospereze, el dejă a răspuns dorințelor noastre, căci s'a făcut util consătenilor săi și în afară de școlă. Altul va puté face alt-cevă. Trebuie însă ca fie-care să iea parte în limita puterilor sale în lupta întreprinsă pentru ridicarea săténului, pentru îndrumarea practică a învățămîntului primar, pentru instruirea claselor de jos ale poporului. Lucrând cu zel în direcția acésta, institutorii și învățătorii nu numai își vor crea drepturi la recunoștința țării, dar își vor ridica propriul lor prestigiu: căci nimic nu înalță pe om mai mult, decât serviciile pe cari le face.

Chiar greutățile, nedespărțite de o întreprindere ca a noastră, pot fi dese ori înlăturate prin pricepere și îndemănare.

Așă, mulți învățători au obiectat, că nu pot face cu destul succes învățămîntul practic agricol, pentru-că nu au unelte, vite, semințe etc. Casa școlelor s'a silit să facă față, pe cât se pôte, acestor nevoi; dar este evident, că ea nu va puté nici-odată împlini toate trebuințele. Învățătorii înși-și trebuie să găsescă mijlocul de a eși din dificultate, fie-care după împrejurările pe cari le are la îndemână. Să nu uite, că o gospodărie este ce-vă care produce venit, așă că acopere ea însă-și cheltuiala ce s'a făcut pentru înjghebară ei.

Să facă și el ceea-ce face ori-ce sătén tînăr, care își începe aședărea casei. Și mai cu sémă, că un învățător dispune de-o

înlesnire pe care simplul sătén nu o are: învățătorul este cel puțin asigurat de traiul dîlnic, în multe părți el are și pămîntul în condiții avantajoase, ceea-ce săténul nu are. Pe urmă băncile populare formeză ați o resursă puternică, care până mai anul trecut lipsia.

Unii au găsit și alte mijloce pentru a ocoli greutățile.

Ast-fel un harnic și un priceput învățător din județul Buzău, a organizat o tovărășie cu școlarii săi și cu părinții lor, pentru cultivarea pămîntului școlii. La beneficii iaă parte cu toții; dar cultura se face după regule raționale, sub conducerea învățătorului, așa că se folosesc de învățămîntul practic nu numai copiii, ci și părinții lor; iar beneficiul bănesc se împarte între toți, potrivit dispozițiilor ministeriale (1).

Sistemul acesta va pute fi întrebuintat peste tot.

Direcțiunea practică, pe care voim să o imprimăm învățămîntului primar, nu ne face să perdem din vedere și alte lucruri importante.

Ne mulțumim în această circulară să ne ocupăm numai de două din ele.

Cel dintâiu este învățămîntul istoriei.

Prea adesea-ori am observat, că acest învățămînt este redus la un simplu exercițiu de memorie. Cu acesta se altereză cu totul scopul și caracterul acestui însemnat învățămînt. Studiul istoriei trebuie să fie un mijloc de a infiltra în sufletul copiilor conștiința națională; de a-i face să înțelegă rostul chemării în lume a poporului din care fac parte; de a-le insuflă încredere într'însul, iubire de țară și dorința de a se devota pentru dînsa. Istoria trebuie să le arate suferințele trecute ale poporului român, venite toate din neunierea din năuntru sau din vrăjmășia celor din afară; ea trebuie să-i facă să înțelegă deosebirea dintre ați și ieri, virtutea și înțelepciunea națiunii, care a știut să se înalțe acolo unde este, numai prin înțelepciunea și vitejia ei și a conducătorilor ei.

Ast-fel privit, studiul istoriei nu mai este numai un exercițiu obositor și inutil, ci devine unul din cele mai puternice mijloce educative.

A doua observațiune, ce avem de făcut, este asupra unor rele exemple pe cari mai ales unele învățătoare dau sătenilor, prin îmbrăcămintea lor. Deprinderile lucsose, găteliile costisitoare nu se potrivesc nici cu mijlocele, dar nici mai cu sémă cu rolul pe care trebuie să-l jöce învățătoarea în sat. Învățătoarea are datoria de a servi de model în toate; și luxul nu e un lucru pe care trebuie să-l dăm de model sătenilor noștri.

Exemplul învățătoarelor este de vină, că sătencele își părăsesc costumul lor tradițional, pentru a luă costumul orașelor. Acesta este un rău nu numai din punctul de vedere estetic și al conservării deprinderilor naționale, dar și din punctul de vedere

(1) Să se vadă No. 44—45 al revistei, articolul «Cultura în tovărășie».

igienic și economic. Imbrăcămintea cumpărată la oraș este mai urită, mai nesănătoasă, mai proastă și mai scumpă, decât cea făcută în casa țaranului.

Ministru, Haret.

Cultura pomilor fructiferi.

Știința care ne învață cum să înmulțim pomii roditori, cum să-i creștem și cum să-i îmbunătățim pentru a ne da folose mai mari, se numește *pomologie*.

Cultura pomilor roditori, e de mare folos pentru ori-care cultivator de pământ, căci pomii cultivați cu îngrijire, aduc un însemnat venit; cu ródele acestor pomi, un cultivator care-și cunoșce bine meseria, nu numai că póte face un însemnat comerț, dar póte transformà aceste róde în diferite alte produse spre a le vinde cu un preț mai mare.

O grădină de pomi bine îngrijită, pe lângă că înfrumusețază locul, dar forméză și un adăpost contra vinturilor, contribuind chiar de multe ori și la formarea norilor.

La noi, cultura pomilor roditori, lasă mult de dorit. În adevăr, dacă cine-và are câți-và pomi, nu așteptă de la ei de cât folos de-a gata, fără a se mai gândi că și pomii au nevoie de săpat, gunoit, curățit de uscături, de omiđi, cum și de alte lucrări care le întăresce puterea de rodire.

Ori-ce pom se compune din trei părți principale: 1) *rădăcină*; 2) *trunchiul*, și 3) *corónă*.

1) *Rădăcina* este cea parte a pomului, care se află în pământ și este formată din mai multe părți: a) *din rădăcină principală sau pivot*, care e cea mai puternică parte a rădăcinei; ea se înfige în pământ drept în jos; b) *din rădăcini laterale* cari sunt mai subțiri, și c) *din mustăți sau fibre* cari sug din pământ hrana trebuinciosă cu care se nutrește un pom.

2) *Trunchiul* este cea parte a pomului care pornesce de la rădăcină în sus; la un trunchiul deosebim: a) *măduva* care, după ce pomul începe a se maturi, dispăre, rămânând în locul ei așa čisa «*inima lemnului*»; b) după măduvă vine *lemnul* și c) *scórfa sau cójă* care imbracă lemnul, servindu-i ca un fel de cămașe fără de care pomul nu póte să trăiască. Intre cójă și lemn se află nisce ațe fibróse prin care circulă seva sau sucul nutritiv; acest strat de fibre se numește *Zona generatrice* fiind-că contribue la formarea lemnului.

3) *Corónă* este cea parte a pomului care vine de-asupra trunchiului, și este compusă din crăci, ramuri și mlădițe. Pe crângi se află *muguri* cari dau *frunzele, florile și fructele*. Mugurii sunt de două feluri: *terminali* adecă cu cari

se termină o ramură, sau mai bine zis, care merg cu creșterea înaintea unei ramure, și mugurii *lateralii* sau *mărginași*, care cresc pe laturile ramurilor.

Mugurii din care se nasc frunzele, se numesc muguri *frunziferi* și sunt *subțiri* și *lungăreți*, iar acei care dau naștere la flori, se numesc muguri *floriferi* și sunt mai groși și rotunzi.

Florile dau naștere la *fructe* sau *rode*. Ori-ce fruct este compus din două părți și anume: 1) *partea cărnoasă* care e acoperită de o pojghiță subțire și 2) *din simburile* care e îmbrăcat cu o coajă ososă cum e la prun, vișin etc, sau pielosă, cum e la măr, păr etc.

Pomi roditori se împart, — după felul fructelor lor, — în patru clase și anume:

1) *Pomiferi* se numesc acei pomi ale căror fructe au mai mulți simburii închiși în nisce căsuțe pielose; aceștia sunt: *mărul, părul, gutuiul, scorușul* etc.

2) *Drupiferi* se numesc acei pomi ale căror fructe sunt cărnoase, dar au numai un singur simburile închis într'o coajă ososă; aceștia sunt: *prunul, vișinul, cireșul, caisul, persicul* etc.

3) *Nuciferi* se numesc acei pomi ale căror fructe sunt compuse dintr'o parte cărnoasă de culoare verde ori verde-gălbue dar care nu se mănâncă; sub această cămașă cărnoasă se află altă coajă tare în care se găsește închis simburile sau miezul care se mănâncă; ast-fel de pomi sunt: *nucul, castanul și alunul*.

4) *Baciferi* se numesc acei pomi ale căror fructe sunt zemoșe și au mai multe semințe mici; aceștia sunt: *dudul, cocișul, agrișul, via* etc.

Pomi roditori, se mai pot împărți, — după înălțimea la care pot ajunge, — în trei părți și anume:

1) *Pomi înalți* care ajung de la 7—15 metri înălțime;

2) *Pomi mijlocii* care ajung de la 3—6 metri înălțime;

3) *Pomi pitici* (mici) care ajung până la 1,50—2,50 metri înălțime.

Pomi fructiferi pot crește mai în fie-ce fel de pământ, afară de cele prea umede, prea nisipoase ori pietroase. Ca pozițiune însă, se cere ca locul ales pentru cultura pomilor să fie adăpostit contra vânturilor tari și reci, care nu le pôte face decât rău.

Cóstele, délurile și văile ferite de vânturi și cu o pozițiune înclinată spre răsărit ori miază-zi, sunt cele mai bune locuri pentru cultura pomilor roditori.

Nici odată nu e bine a așeza grădina de pomi lângă o pădure sau un loc mlăștinos, căci în acest cas fructele își pierd mult din valoarea lor. De asemenea, într'un pământ pietros, pomi nu pot crește, rămânând mici și de multe ori nu rodesc, iar într'un pământ prea umed, pomi sunt amenințați a se usca, fiind că le putrețesc rădăcinile

(Va urma).

Ión E. Mihăescu.

O Nimfă (Tablou).

Cum p $\acute{o$ te ridic \acute{a} \acute{i} nv \acute{e} ț \acute{a} torul partea economic \acute{a} și moral \acute{a} a s \acute{a} tenilor.

Tomna, cu pl \acute{a} cuta ei c \acute{a} ldur \acute{a} și cu abundența p $\acute{o$ me-
lor de soiuri diferite, cari o s \acute{a} aștepte din ț \acute{i} în ț \acute{i} ,
recolta lor și \acute{i} ntrebuințarea lor în economia domes-
tec \acute{a} , de c \acute{a} tre aceia cari le-a cultivat, a sosit.

Aș \acute{a} c \acute{a} cei mai mulți copii aștept \acute{a} cu ner \acute{a} bdare
ca s \acute{a} sosesc \acute{a} ziua plec $\acute{a$ rei lor la școl \acute{a} , c \acute{a} s \acute{a} dea ochii cu
bunul și \acute{i} nteptul lui \acute{i} nv \acute{e} ț \acute{a} tor, de la care o s \acute{a} \acute{i} nvețe multe
lucruri folositoare. El știe c \acute{a} bunul s \acute{e} u \acute{i} nv \acute{e} ț \acute{a} tor are s \acute{e} -
i vorbesc \acute{a} de t $\acute{o$ te lucr \acute{a} riile c \acute{a} mpului, ce trebuie f \acute{a} cute în gr \acute{a} -
dina de zarzavaturi, de pomi roditori, la culesul viei și pre-
pararea mai bun \acute{a} a vinului, la preg \acute{a} țirea și alegerea celei
mai bune semințe de gr \acute{a} u, de secar \acute{a} și orz de t $\acute{o$ mn \acute{a} , ce
p \acute{a} rinții lor, vor trebui s \acute{a} \acute{i} ntrebuințeze la sem \acute{e} natul c \acute{a} mp-
ului arat de mai nainte.

Asupra acestor lucr \acute{a} ri și a fol $\acute{o$ selor materiale ce pot s \acute{a}
aduc \acute{a} copiilor, c \acute{a} și p \acute{a} rinților, un bun \acute{i} nv \acute{e} ț \acute{a} tor, se va m \acute{a} r-
gin \acute{i} numai la lucr \acute{a} riile c \acute{a} mpului ce trebuie f \acute{a} cute în locali-
tatea în care se afl \acute{a} .

In localit \acute{a} țile munt $\acute{o$ se.

Dup \acute{a} ce le va vorbi despre recolta zarzavaturilor din gr \acute{a} -
din \acute{a} , și despre modul cum trebuie p \acute{a} strate în timpul ernei
ca s \acute{a} nu se strice de frig sau de prea mult \acute{a} umed \acute{e} l \acute{a} , c \acute{a}
un bun econom s \acute{a} se p $\acute{o$ t \acute{a} folosi de ele p \acute{a} n \acute{a} în prim \acute{a} v \acute{a} ra
viitoare, c \acute{a} nd în gr \acute{a} din \acute{a} vor fi bune de \acute{i} ntrebuințat cele se-
m \acute{e} mate.

De la zarzavaturi, \acute{i} nv \acute{e} ț \acute{a} torul va trece la culesul prune-
lor, perelor și merelor, le va spune copiilor cum trebuie cu-
lese aceste p $\acute{o$ me și cum trebuie p \acute{a} strate în timpul ernei c \acute{a}
s \acute{a} nu se strice și ast-fel s \acute{a} le p $\acute{o$ t \acute{a} vinde mai cu folos, și
din v \acute{i} nd \acute{a} rea lor s \acute{a} c \acute{a} șt \acute{i} ge mai mulți bani.

Le va spune, c \acute{a} odaia în care se p \acute{a} str \acute{e} z \acute{a} p $\acute{o$ mele s \acute{a} aib \acute{a}
tot-deauna aceeași c \acute{a} ldur \acute{a} neschimbat \acute{a} de la 8 — 10 grade
centi-grade. (În cazul acesta dac \acute{a} are la \acute{i} ndem \acute{a} n \acute{a} un ter-
mometru, este bine ale ar \acute{a} t \acute{a} copiilor acest aparat și a le da
asupra lui ore-cari explicațiuni). S \acute{a} fie \acute{i} ntunec \acute{o} s \acute{a} , în aer
s \acute{a} se g \acute{a} sesc \acute{a} mai puțin oxigen, dar mai mult acid carbo-
nic, care iese din p $\acute{o$ me, odaia s \acute{a} nu fie umed \acute{a} și frigul s \acute{a}
nu p $\acute{o$ t \acute{a} p \acute{a} trunde înc \acute{a} , c \acute{a} p $\acute{o$ mele s \acute{a} nu degere.

Ca parte industrial \acute{a} , le va spune la ce se pot \acute{i} ntrebuinț \acute{a}
prunele, etc., adec \acute{a} la facere de țuic \acute{a} , mangiun și dulc \acute{e} ț \acute{a} ,
le va spune care este modul cel mai bun de a usc \acute{a} prunele,
c \acute{a} din v \acute{i} nd \acute{a} rea lor s \acute{a} se prind \acute{a} bani mai mulți.

Dup \acute{a} ce \acute{i} nv \acute{e} ț \acute{a} torul a dat t $\acute{o$ te sfaturile trebuinciose co-
piilor, cu privire la p \acute{a} strarea și modul de \acute{i} ntrebuinț \acute{a} re a
p $\acute{o$ melor, va trece la culesul viilor.

Aci le va spune, că de la cules, de la starea cea bună a vaselor și a pivniței atârnă bunătatea vinului. Deci, toate vasele cari se întrebuintează la culesul strugurilor, trebuiesc opărite și bine spălate de orî-ce murdărie, întocmai ca și buțile sau bolobócele în cari se păstrează vinul și în care va fierbe mustul.

Ast-fel de vase vor trebui căutate ca să fie în stare bună cu cel puțin 10 zile înainte de a se începe culesul viilor, ca să nu se facă nici o risipă.

Dintre buți sau bolobóce, cele mai bune sunt cele făcute din dóge de stejar și legate cu cercuri de fier.

Póte unii din copiii, să întrebe pe învățător, care este timpul cel mai potrivit la culesul viilor? Învățătorul le va răspunde când strugurii sunt copti. Copiii curioși să scie, cum să póte cunósce strugurile dacă este copt, iarăș vor întrebă pe învățător: dar cum putem cunósce noi daca strugurile este copt? Învățătorul le va răspunde: ciorchina este de culóre ócheșă, pielița care închide partea zemósă și dulce este străveșie și când strîngem un bob între degete se sparge ușor, și degetele rămân lipite între ele, ca și cum ar fi lipite cu cleiū.

Învățătorul le va mai spune copiilor, că, culegătorii să aibă mânele curate, și să nu intre în vie la cules decât după ce strugurii s'aũ svîntat de rouă, și nici odată pe plóie sau când plouă. Ast-fel ca vinul să fie mai bun, strugurii, când se culeg să n'aibă apă pe ei.

La câmp, le va spune copiilor, cum un bun plugar, trebuie să alegă sēmînta cea mai bună de *grău*, de *orz* și de *secară*, spre a o sēmēnă, și ca sēmînta să fie bine curățită, trebuie bine ciuruită sau dată la *trior*. Dar, nu-i destul, ca un plugar să aibă numai sēmîntă curată, și locul de sēmēnat bine lucrat, ci mai trebuie ca sēmînta s'o înmóie în apă în care s'a topit (disolvat) piatră vînētă, ca sēmēnăturile de grău, să nu fie atacate de bólele numite *tăciune* și *mălură*, în loc ca bóbele să fie înmuiate, se pot stropi cu ast-fel de apă. Ast-fel sēmîntele pregătite, trebuiesc sēmēnate într'un pămînt bun, bine arat și bine mărunțit. Nici odată nu trebuie sēmēnat grău după grău, fiind că în acest cas pe lângă bólele arătate mai sus, holda de grău póte să fie mîncată și de alte insecte, cari se găsesc încuibate dejă în miriște. La câmp cași la déluri, trebuie pregătit locul pentru sādirea pomilor roditori, cari bine îngrijiți pot să aducă mulți bani sătenilor.

Deci, în prima săptămână și chiar în a doua, bunul învățător, va sci să facă pe micii copii a înțelege că șcôla nu-i făcută numai ca să învețe a ceti și scrie, ci cum să trăiască în mod mai economic și mai bun și cu mai multă îndestulare. Prin acéste prime explicațiuni, sau mai mult nisce simple narațiuni, copiii vor înțelege, că șcôla le dă o creștere

în conformitate cu elementele în cari s'a născut, în cari au să crească și să trăiască.

Când un bun învățător, le va vorbi copiilor despre sădirea pomilor roditori, or despre recolta pomelor și păstrarea lor, în decursul vorbirii, va întrebă din când în când câte un copil, despre ceea-ce au vorbit, ca să se pôtă convinge dacă copiii sunt atenți la ceea-ce le vorbesce. Va insistă mai mult, cu întrebarea la copiii cari au călcat pragul școlii pentru prima dată, ca ast-fel micii copilași să se familiarizeze mai bine cu el și să prindă mai multă dragoste de școlă. Când învățătorul se va întâlni cu unii din părinții copiilor, îi va întrebă dacă copiii lor le-a vorbit ceva despre sădirea pomilor roditori, despre culesul viilor, etc., adecă despre cestiuni de acelea despre care el în aceea și le-a vorbit copiilor în școlă.

În ziua următoare, când copiii vor veni la școlă, vor veni cu mai multă plăcere, știind că învățătorul are să le vorbescă ceva din agricultură, etc. În aceeași și învățătorul va trebui să-și arate bucuria lui față de copii, spunându-le că au vorbit cu unii din părinții lor și i-a spus că copiii lor le-au vorbit cum trebuie să se sădescă pomii roditori ca să se prindă mai bine, să crească mai repede și să dea råde mai multe și mai bune. El, în casul acesta se va adresă la toți copiii, dîcându-le: cred că toți ați spus părinților voștri, cari n'aveau cunoștință, de ceea-ce v'am vorbit eu în școlă.

Ast-fel de plan urmat, școlă rurală va fi mai câștigată, decât în casul când, învățătorul, va începe cu abecedarul la copiii din anul I și cu cetirea sau scrierea la cei-lalți copii din clasele mai superioare.

Asupra acestui plan schițat în acest articol, voi reveni în mod amănunțit, prin articole speciale.

V. S. Moga.

TEATRU SĂTESC

La început, ca orî-ce lucru, se părea greu, ba chiar imposibilă înlîințarea teatrelor sătesci. Și dacă se făcuseră încercări, cu ore-carî reușite pe Domeniul Coronei, la școlă din Cocioc, apoi, se spuneă, că izbînda se datoră interesului prea mare ce Onor. d-l Ión Kalinderu, a dat acestei cestiuni cum și faptulul că dirigintele acelei școle are ore-carî aptitudinî artistice, ca unul, care înainte de a fi învățător, debutase de mai multe ori ca actor, pe scena teatrului național din Iași.

Astăzi însă, în urma muncelî depuse de cei chemați, spre realizarea acestui scop, s'a putut vedé, că învățătorii și fără să fi debutat pe scena vre-unui teatru pot da rezultate bune. Puțină bună-voință și încordare la muncă, pot da rezultate frumoșe și pe tărîmul acesta, pe tărîmul teatrelor sătesci, creațiune,

în Țara Românească, exclusiv a Onor. d-lui Ión Kalinderu, Administratorul Domeniului Corónei.

Ast-fel, Joi, 1 August, locuitorii și vizitatorii Predealului, au putut privi și admiră pe elevii școlii primare locale, interpretându-și așa de bine rolurile, în cât au smuls furtunose aplause de la publicul asistent.

Scena frumos aranjată, având o cortină splendidă, nisce tablouri admirabile, care se schimbaū după împrejurări și culisele variate, formaū un tot, care puté revalisă și chiar întrece multe din scenele teatrelor orașelor din provincie. E de prisos, cred, a mai spune că și acésta se datoresce tot interesului ce pórta populațiunii rurale și sacrificiului, ce face în acest scop Administrațiunea Domeniului Corónei, prin neobositul ei Administrator d-l Ión Kalinderu, care cu două zile înainte de ziua reprezentațiunei, a venit de a inspectat lucrările scenei, supraveghiata de agenții Administrației Domeniului Corónei, spre a eși ast-fel, după cum inima sa nobilă o dorește.

La ora 3 p. m., vasta sală a clasei fiind completamente plină de lume (peste 250 persoane) a început reprezentațiunea cu piesa: «*Ce face dracu*». Micii artiști în costumele cerute de roluri, s'au achitat pe deplin. Eră frumos de vedut cum Aghiuță, Mihiduță și Scărăbuță, chemaū ómenii la cârciumă și cum atrăgând pe Trifan, pe Stănică și pe Kiva, îi îndemnaū la beutură, cum în urmă micii drăcușori aduc doi lăutari, tot din elevii școlii, unul din clasa I-ii și altul din clasa II, care prin cântecele lor îi ațită și la joc. Cu toții pornesc la joc și îi trag o sârbă, o chindie și un ciobănaș, executate exact și cu mult drag dar tot sub impresia beuturii. Piesa se execută în fine tótă în mijlocul unei atențiuni încordate. Mult haz, multe aplause, și cortina cade, spre a se ridică din nou peste 5 minute, lăsând a se vedé un elev pandur, care cu o voce de prima donă, cântă perfect.

«De la Nistru pân'la Tisa
«Tot românul plânsu-mi-s'a».

doîna regretatului Eminescu.

După 5 minute, în care interval se schimbă tablourile, urméză piesa: «*La post*». Micii Baptist bucătarul, cu neascultătórea d-sórá Nini, au stîrnit mult haz, provocând nenumérate aplause și spre satisfacția lor au fost rechemai pe scenă.

Cade cortina, spre a se ridică iarăși, făcend, să apară din nou pandurul, ca să cânte doîna

„De când eram încă mic
„Doîna sciū și doîna đic.

Spectacolul sfîrșesce cu piesa «*Moș Ión Rótă*».

Micii boeri bătrâni, cu anteriele și cu metaniile în mână, cu barbele și părul alb, difereaū numai prin statură, de cei din timpul unirei. Boerii tineri, cu favoritele, barbișónele și mustățile pomădate, điceai, că atunci sosiseră de la învățăturile

înalte, din țările streină. Bătrânul Rôtă, cu o voce de om, cu multe primăveri în spate, te făcea să compătimesci pe cel din timpul lui Cuza, în cel după scena teatrului sătesc din Predeal. Cuza cu o voce majestosă, cu o ținută solemnă în uniformă de colonel de roșiori, s'a achitat așa de bine, în cât sala răsună de aplause și a fost rechemat pe scenă împreună cu Moș Ión Rôtă, fiind reprimiți cu aplause furtunose și strigăte de ura.

Piesele au fost jucate numai de elevii școlii Predeal.

În general reprezentațiile au întrecut toate așteptările și cu această ocaziune, dirigintele școlii, D. Ripénu, a probat odată mai mult, că scie să-și îndeplinescă cu prisos datoria cerută de apostolatul său.

Dar un lucru trebuie remarcat și peste care nu trebuie să trecem cu vederea. D-l Ión Kalinderu, a dat, credem, teatrului sătesc din Predeal, o atențiune cu totul deosebită, prin faptul că cheltuelile ocazionale cu această reprezentație trebuie să fi fost mari. Costumele de draci, cele ale boerilor bătrâni și tineri, ale lui Cuza și aghiotantului său, ale polițaiului și ale lui Moș Ión Rôtă, în total peste 24 costume noi și făcute pe corpul copiilor, grimazul elevilor, cari se aseamnă în tocmai cu persoanele, pe cari le reprezintă și mai pre sus de toate: scena, cortina, tablourile și culisele toate iarăși noi, trebuie să fi costat mulți bani. De aceea când d-l Invățator a făcut cunoscut publicului, că toate acestea se datoresc d-lui Administrator al Domeniului Corónei, sala a izbucnit în strigăte de: *ura și să trăiescă d-l Ión Kalinderu, să trăiescă Administratorul Domeniului Corónei*“.

Printre publicul present s'a putut remarca: *D-na Haret, soția d-lui Ministru al școlilor*, însoțită încă de o distinsă d-nă d-na Irène Cămpinenu cu fițele, d-l colonel Crăinicenu, Maior, Savopol, d-nii d-ri: Rădulescu, M. Georgescu-Carpatianu, Const. Popescu, V. Ionescu și Stănescu, d-l Mihail Popescu Administratorul casei școlilor, Pr. I. Constantinescu-Lucaci cu familia, Familia Preotului Iordăchescu Bucuresci, Consulii: Germaniei, Italiei și Țărilor de jos aflați în viligiatură la Predeal, Familiile: Leca, Mihăilescu N. profesor, Eniu Băltenu, Giulioti, Goma, Iliescu, Ștefănescu profesori, Familiile, Solacolu, Niculcea, Verdenu, Pop. Oróvnu, din Bucuresci, d-l Petre Stroescu, Directorul Sanatoriului din Predeal, Vasilescu, Stănescu și V. Stănculescu, Directorul școlii din Sinaia, Stănculescu D. reprezentantul Administrației Domeniului Corónei în localitate, Aron Jiuga ajutorul de primar al Predealului, Familiile: Barteș, Ionescu și Andreescu din Cămpina, și în fine o mulțime alte familii, studenți și săteni. S'a anunțat în curând o nouă reprezentație. Cu ocaziunea dării de sémă a acelei reprezentațiunii, voi arăta și urmările atât de salutare, ale teatrelor sătesci, din punctul de vedere cultural și educativ al masei de jos a poporului.

Spectator.

Societăți economice la sate.

Situațiunea casei societății cooperative de credit și economie «Păstrarea» din comuna Drăgotesci, județul Mehedinți, la 1 August 1902 :

D E B I T

Capitalul social la 235 membrii.

Cotisațiunile lunare ale membrilor fondatori	13.665,50
Capital la fructificare a membrilor fondatori și depunători	17.759,02
Fondul de rezervă (taxe și alimentări)	490,—
Procente	2.459,50
Intârzieri	16,95
Total general	<u>34.390,97</u>

C R E D I T

C a s a .

Aur	71,75
Argint	656,50
Bilete de bancă	4.060,—
Monedă divisionară	50,66
Timbre	62,—

Efecte de primit.

Cambii împrumut direct (în portofoliu)	10.185,—
Cambii scontate (în portofoliu)	9.685,—
Acte autentice	6.071,—

Retrageri și cheltueli.

Retrași din cotisațiuni	45,—
Retrași din capital la fructificare	3.010,41
Mobilier	412,35
Cheltueli de administrație.	81,30
Total general	<u>34.390,97</u>

Administrator, I. Văleanu.

*

* *

Situațiunea societății economice «Leul» din comuna Leu, jud. Romani. Societatea s'a înființat la 1 Aprilie 1902 și posedă un capital de 3.281 lei, bani 65, depus de 60 membrii fondatori și aderenți.

ACTIV — CREDIT

PASIV — DEBIT

Capital de fundație	1.842,—	Cheltueli de administrație	110,45
Cotisații lunare	664,—	Capital spre fructificare	100,—
Taxe de înscriere	128,—	Valoarea actelor de plată	2.510,—
Capital spre fructificare	520,—	Numerar la 18 August	561,—
Dobînda până la 18 August	127,65		
Total	<u>3.281,65</u>	Total	<u>3.281,65</u>

Alte operațiuni nu s'au ivit până în prezent.

Președinte, C. Ionescu.

Casier-comptabil, M. I. Pârvulescu.

Informațiuni

Incepînd de luni, 2 Septembrie, 1902 și până la nouă dispozițiunii, Ministerul Domeniilor a reluat orele obicinuite de serviciu, adică de la 9 — 12 dimineața și de la 3 — 6 după amiazi.

Dilele și orele de audiență sunt :

La d-nul secretar general: Luni, Miercuri și Vineri, de la 11 — 12 dimineața.

La d-nii directori și șefi de servicii în toate Țările de lucru, numai dimineața de la 11 $\frac{1}{2}$ —12.

* * *

Se aduce la cunoștința generală că, în ziua de 4 Octombrie 1902, se va ține concurs în palatul Universității din București, pentru ocuparea a 4 burse vacante în internatul Facultății de Teologie.

Concursul va constă, pentru concurenții cu diploma seminarului său a liceului, cari doresc a intra în anul I, din o probă înscrisă la limbele elenă și latină și bisericească, dogmatică, morală și dreptul bisericesc; iar cei cari doresc a intra în anul al II-lea, vor fi examinați din toate studiile cari se predau în anul I al Facultății de Teologie.

Pentru ambele categorii de concurenți, comisiunea va ține seamă și de cultura musicală.

Inscrierile se vor face la Decanatul Facultății de Teologie, de la 1--3 Octombrie inclusiv.

Aspiranții pentru anul I, spre a fi admiși la concurs, trebuie să posede diploma de absolvire a seminarului său a liceului, iar cei pentru bursele anului al II-lea, trebuie să fie promovați la toate studiile predate în anul I al Facultății de Teologie.

* * *

Se aduce la cunoștința generală că din venitul fondului «Episcopul Inocenție Kițulescu al Buzăului» pus sub Administrațiunea Ministerului Instrucțiunii, prin testamentul său, s'a decis ca o Țecime care în exercițiul curent este de lei 1.116,50 să se încredințeze școlilor din orașul Buzău după cum urmază :

- 1) Cinci părți din Țecime d-lui Revisor școlar al județului Buzău pentru a cumpăra și distribui cărți elevilor și elevilor săraci din școlile primare din acel oraș lei 620,25
- 2) Trei părți din Țecime direcțiunii liceului din Buzău lei 372,25
- 3) O parte din Țecime, direcțiunii școlii profesionale de fete din Buzău, spre a se cumpăra și distribui cărți elevilor săraci și meritose din acea școlă lei 124,10

In total lei 1.116,50

Intrebuințarea acestor sume se vor justifica de cei în drept prin conturile librarilor precum și chitanțele elevilor și elevilor ajutați, vizate de direcțiunile școlilor respective.

Țecimea de lei 1116,50 pentru ajutorarea elevilor și elevilor săraci din București, se va distribui de Administrațiunea Casei Școlilor.

* * *

În Țările de 16, 17 și 18 Septembrie curent se va ține licitație la ministerul domeniilor și în localurile prefecturilor din Craiova și Iași, pentru arendarea mai multor moși ale Statului, pe periodul 1903—1913.

Licitațiunea se face prin oferte sigilate și în modul următor :

Pentru moșiile ce se liciteză la București : În ziua de 16 Septembrie pentru moșiile din județele : Argeș, Buzău, Covurluiu, Dâmbovița și Ialomița ;

În ziua de 17 Septembrie pentru moșiile din județele : Ilfov, Muscel, Olt, Prahova, Putna, R.-Sărat, Teleorman și Vlașca ;

În ziua de 18 Septembrie pentru toate moșiile pentru cari nu se vor fi depus cel puțin două oferte și vor rămâne a se licita prin strigări.

Pentru moșiile ce se liciteză la Craiova : În ziua de 16 Septembrie pentru moșiile din județele : Dolj, Gorj, Mehedinți, Romanați și Vâlcea ;

În ziua de 17 Septembrie pentru toate moșiile pentru cari nu se vor fi depus cel puțin două oferte și vor rămâne a se licita prin strigări.

Pentru moșiile ce se liciteză la Iași : În ziua de 16 Septembrie pentru moșiile din județele : Bacău, Botoșani, Dorohoiu, Fălciu, Iași și Nămt ;

În ziua de 17 Septembrie pentru moșiile din județele : Roman, Suceva, Tecuci, Tutova și Vaslui ;

În ziua de 18 Septembrie pentru toate moșiile pentru cari nu se vor fi depus cel puțin două oferte și vor rămâne a se licita prin strigări.

* * *

Iată situațiunea Casei de economii la 31 Iulie 1902 :

Librete în circulațiune după ultima situațiune, 131.300; au fost liberate în cursul lunei Iulie, 3.644, adică în total 134.974 librete. În cursul lunei Iulie au fost anulate 2.280, așa că au rămas în circulațiune la 31 Iulie 1902, 132.694 librete.

Suma depusă, după ultima situațiune a fost de 33.537.293 lei; depuneri în cursul lunei Iulie, 1.583.186 lei; ceea-ce face un total de 35.120.479 lei. În cursul lunei Iulie s'au restituit lei 1.132.780, ast-fel că suma rămasă în Casa de economie la 31 Iulie 1902 a fost de 33.997.699 lei.

Cu începere de la 3 Septemvrie curent, s'a instituit carantină de 6 zile la Sulina, pentru proveniențele din Odesa, închidându-se porturile Constanța și Mangalia, precum și punctele Chilia-Veche, S-tu Gheorghe, Periprava și Gura-Prutului, pentru acele proveniențe.

S'a înființat la Ungheni un punct de observațiune pentru călători și desinfecțiunea efectelor lor.

Este oprit importul obiectelor și mărfurilor prevădute la titlul IV din regulamentul anexat la convențiunea sanitară de la Veneția.

* * *

Cu începere de la 5 Septemvrie curent, orele de serviciu în Administrațiunea Centrală a Eforiei, vor fi de la 9—12 a. m. și de la 3—6 p. m., în fie-care zi de lucru.

Casieria va fi deschisă de la orele 9—12 a. m., și de la 3—5 p. m.

* * *

Din Roma se anunță că regele Italiei Victor Emanuel a lăsat să se facă fotografii de pe Forul Roman, pe cari legându-le într'un pompos volum de lux le-a predat în persoană împăratului Wilhelm. Călătoria la Berlin este cea din urmă pe care regele Italiei o face în anul acesta în streinătate, fiind-că pe presidentuși Loubet îl va vizita numai în primăvara anului viitor. Regelu-Angliei nu-i va face în anul acesta nici o vizită. În cercurile Curței se vorbește că regele Victor Emanuel se va întâlni cu împăratul Francisc Iosif, în San-Remo sau Bordighera.

BIBLIOGRAFII

A apărut :

CASA RURALĂ în raport cu marea și mica proprietate din punct de vedere economic, de Vasile S. Moga, agronom și profesor.

De vânzare la toate librăriile.

Prețul 50 bani.

* * *

A apărut :

EXPERTIZA PSIHIATRICĂ, cu referire la articolele respective din legile române în vigoare, sub raportul medical, social și juridic, de Dr. P. Zosin, practicant în clinicele nevro-psihiatrice din Berlin și Heidelberg. 2 Lei Exemplarul.

De vânzare la toate librăriile din țară. — Deposit general la Librăria Leon Alcalay și la Institutul de arte grafice «Eminescu», București.

MULȚUMIRI

Sub-semnatul, punând bazele unei biblioteci parohiale în com. Licuriciu, jud. Teleorman, aduc cele mai vii mulțumiri următoarelor generoase persoane, ce au avut amabilitatea a contribui cu cărți pentru for-

marea acestei biblioteci : D-l I. Kalinderu — Administratorul Domeniului Coronei —, d-nii librari : Socec, C. Sfetea, H. Steinberg, Ralian și Ig. Samitca, Pr. C. Trifan-Girov-Nemțu, d-l N. I. Ghinescu-Jugur-Muscel, d-l d-r. D. G. Boroianu, cu un abonament la revista «Viitorul» și d-l G. Crăinicénu, idem «Școala Sătenilor».

Asemenea au cumpărat pentru biserică: d-l Marin Ivănescu o cădelniță în valoare de 27 lei, d-l Save Mănescu un Octoic mare în valoare de 25 lei și d-l Damian H. Dencescu un Apostol în valoare de lei 9.50.

Sper că se vor mai găsi încă și alți imitatori.

Paroch Al. Miculescu.

Sub-semnatul, în numele elevilor, aduc vii mulțumiri următoarelor persoane, ce au bine-voit a oferi câte o sumă ore-care, în scop de a se face bănci școlare sistematice. Aceștia sunt : Hristache Bunea 14 lei; Pr. Z. Popescu, M. Ionescu, N. Bordeanu câte 5 lei; Năstase V. Mihailescu, Tôder S. Stan și Elena Pr. Z. Popescu câte 2 lei; Gh. Stanca, Teodor M. Constantin, Viță I. Andreiș, Nicolae Savu, Dimitrie Mihalache, Ghiță Tôder, Gh. T. Popa, Alexandru M. Tudor, Costache D. Albu, Stan Boicu, Ión E. Marinescu, Gh. N. Tudorache, Alexe Popa, Ión Gh. Stan, Dimitrie Anghelina, Tôder Stoica, Dimitrie Dinu, Dragomir St. Antonescu, Ión Ștefan, Dimitrie N. Țuguș, Bratu Gh. și Marin T. Savu câte 1 leu; Nae Ștefănescu, și Iancu Popescu câte 2 lei; Gh. Irimia 50 bani și Năstase I. Nedelcu 1 leu; în total 62 lei și 50 bani; cu această sumă și cu suma de 70 lei ce s'a strâns de la un bal dat în Septemvrie, s'au făcut 10 bănci bune, încăpătore pentru câte 5 elevi.

N. Bordénu.

Invăț. Ederele-Prahova.

La 30 Septemvrie a. e., se închee anul al V-lea al revistei. Rugăm pe onor. noștri abonați cari sunt încă neachitați să trimetă micul cost al abonamentului. Tuturor acelor ce nu-și vor achita abonamentul până la 30 Septemvrie, li se va suprima trimeterea revistei pe anul al VI-lea.

No. 1 din anul al VI-lea purtând data 6 Octomvrie 1902, se va expedia tuturor abonaților plătiți, cari nu ne vor încunoscîința că nu mai voese a continua abonamentul.

De ore-ce noi facem expediția revistei prin abonament poștal, plătind francarea pe *trei luni* înainte, rugăm pe acei ce n'ar mai dori să continue abonamentul, să ne încunoscîințeze printr'o simplă carte poștală, cel mult până la 25 Septemvrie, pentru a nu ne forța să plătim zadarnic francarea.

ADMINISTRAȚIA.

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătore, Brađi, Pini austriaci Thuia și altele. Stupî, Trandafirî, etc.

DE VÎNZARE

Moșia Obedinu Comarnicu

10 klm. departe de Craiova. 664 pogone; din care 500 pădure tînără, 140 arabile, 24 liveđi, bălți, zăvoiu, Ecarete noi de zid. 200 lei pogonul; se pôte plăti chiar în 10 ani cu procente, depunendu-se jumătate înainte. Doritorii se vor adresa d-lui inginer Theodor Chivulescu, Craiova, str. Regina Elisabeta 18.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățatori, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kainderu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; — Secretar, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar — Membrii, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Univers.; I. Dimitrescu Procop., senator și Primar al Capitalei; M. Vădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor, președinte al Societății corpului didactic primar. — Censori, Const. Alimaneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare)

Pr. I. Antonovici (Bârlad), 4 lei; Maria C. Botez (Bârlad), 2 lei; Olimpia Baboianu (Bârlad), 2 lei; Elena Troténu (Bârlad), 2 lei; G. C. Rîmnicianu (Bârlad), 2 lei; T. Leoșnea, institutor (R.-Sărat), 2 lei; Simionescu G., revisor (Focșani), 2 lei; Vasilescu C. (Focșani), 3 lei; Diaconescu Gr. (Focșani), 4 lei; Cerckes N. (Vérsătura), 1 leu; Zaharescu I. (Adjud), 1 leu; Filote An. (Ruginósa), 1 leu; Iftimescu V. (Soveja), 1 leu; Cristian S. (Andrias Mera), 1,50; Susu Stan (Străoñii-de-jos), 1 leu; Macovei Radu (Vidra), 1 leu; Macarie C. (Tifesci), 1 leu; Vercescu Elisa (Focșani), 2 lei; Ursu N. (Domnesci), 1 leu; Bobeica N. (Balotesci-Copătesci), 1 leu; Dirlea Ion (Străoñii-de-sus), 1 leu; Manolescu Polixenia (Focșani), 2 lei; Machedon M. (Focșani), 2 lei; Părvulescu Eugenia (Focșani), 2 lei; Nicolau Sofia (Valea Sécă), 1 leu; Macovei D. I. (Pățesci), 1 leu; Popa Petre (Panciu), 2 lei; Teodorescu Maria (Vérsătura), 1 leu; Petrovici Alex (Focșani), 2 lei; Popa Vasile (Odobesci), 1 leu; Demetrescu Gh. (Coțofenesci), 1 leu; Teodoru Zoe (Calieni), 1 leu; Vlădescu Anghel (Costieni), 1 leu; Stamatiu Lucia (Focșani), 2 lei; Ractivan Elena (Focșani), 2 lei; Constantinescu I. (Zoresci), 1 leu; Popp G. I. (Nămolósa), 1 leu; Stănescu N. (Nămolósa), 1 leu; Montann Lucreția (Focșani), 2 lei; Copăcescu Sevasta (Focșani), 2 lei; Vercescu Maria (Focșani) 2 lei; Rótă Ión (Suraia), 1 leu; Chivu Ion (Păunesci), 1 leu; Părvulescu M. (Focșani), 2 lei; Zamfirescu Z. ((Focșani), 2 lei; Teoharie E. (Panciu), 2 lei; Lupan G. Paulina (Focșani), 2 lei; Gheorghiu Ión (Putna) 1 leu; Iordan A. (Putna), 1 leu; Stoica N. (Biliesci), 1 leu; Lăzărescu I. (Clipicesci), 1 leu; Balaban M. (Valea-Sécă), 1 leu; Deciu Ruse (Putna), 1 leu; Cristescu Ilie (Putna), 1 leu; Teodorescu T. (Păulesci), 1 leu.

Numérul membrilor înscriși cu începerea anului al II (1902) al societății, e de 999 iar numérul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 4.042 lei și 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

SOCIETATE IN COMANDITA

WEIL JOSEPH & Cie

Bucuresci

Str. Smărdan 7, (Casa Zerlendi).

MAȘINE AGRICOLE ȘI INDUSTRIALE

Oferă d-lor Agricultori pentru sezonul curent, următoarele specialități:

Sămănătoare în Rînduri

Celebra Marca

„UNICUM DRILL“

Patent Melichar «hors concours» cu care se pôte semăna ori-ce soiū de sēmîntă fără a se schimbă rōte sau fuse.

Cele mai simple, cele mai ușore, cele mai practice, de o perfecțiune neatinsă până ađi de nici un alt sistem existent în România.

N.B. A se feri de sēmănătoare în rînduri cari au țevi conducătoare de fer în forma furtunului spiral, stricându-se lesne și a se feri de sēmănătoare în rînduri cari au roțițe canelate pentru sēmănat, de ôre-ce în majoritatea cazurilor strivesc sēmînte.

Pluguri Universale și NORMALE cu 2 brazde, marca Z H 9 N. sistem Sack perfecționat, întregi de oțel, din fabrica BAECHER, Raudnitz (Boemia).

Triore cu table fresuite originale «Heid» cu unul și douē cilindre, cu ventilație, ultimele modele perfecționate.

Grappe flexibile cu lanțuri originale «Howard», întregi de oțel.

Grappe flexibile cu douē și trei campuri originale «Ransomes» de oțel curat.

Garanție pentru irreproșabila funcționare și soliditate. — Prețuri și condițiuni de plată avantajoase. —

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vînde eftin*.

Đilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii, din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei 10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » Nasturi	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	» 12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	» 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei 10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoni	» 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	» 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	» 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decolțați	» 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	» 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	» 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.	
In tot de a una se găsesc mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei 2.50.

» Bărbați » 2.95.

Rupendu-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la toate Sesonele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, Bucuresci.

5%
Cupon de reduție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avē un scăđēmînt de 5% din prețurile insemnate, prezentând cuponul.